

teffen har allerede ligget og været udtalt i Christian den 5tes Lov 6—19—8, og i Placaten af 31te October 1766, som egentlig er Hovedstykket af den ældre Lovgivning i denne Henseende, og at det altsaa ikke er nogen ny Byrde, som vilde blive paalagt, men en gammel, som vilde blive beholdt under speciellere Forskrifter til bedre Politiorde. Dernæst skal jeg forestille, at det, der forlanges, ikke er et Mandskab, som skulde være meget længe tilstede, da det i Almindelighed kun er nogle faa Timers Værk, i det Høieste en Formiddags, at afbrænde saa stort et Stykke Byng paa Roden, som en Eier kan ville afbrænde, fordi han har besluttet at opbyrke dette Stykke. Grunden, hvorfor det allerede har været lagt ind i den ældre Lovgivning, at Saadant skulde finde Sted, er ikke blot den fælles Fare, som kunde afstedkommes, men ligger tillige i en fælles Rettighed, nemlig den at turde afbrænde sin Byng, naar man vil, naaget den grændser til anden Mandes Byng, som derved kommer i Fare. Det er, naar jeg skal hente en Sammenligning med det Heromhandlede fra de sædvanligere Forhold, hvorpaa Lovforslaget i sin Heelhed gaaer ud, som om man kunde falde paa at indbrømme en Huuseier Raadighed til at afbrænde sit Huus istedetfor at nedbryde det, naar han vilde bygge et nyt, naaget Naboen's Huus grændse op dertil. Kunde det falde Noget ind at give en Huuseier en saadan Frihed til at afbrænde istedetfor at nedbryde, saa troer jeg det ikke vilde feile, at man fra det Offentliges Side vilde træffe saadanne Forsigtighedsregler og Foranstaltninger, som kunde være at sammenligne med den Byrde at skulle levere en Mand fra hver Gaard, som det tidligere var bestemt, eller, som det nu vilde hedde, saavidt Brandfogden holder det fornødent. Ogsaa vilde ligge i den Bestemmelse, som jeg savner i det nu foreliggende Lovudkast, at Eieren, som brænder Hebe af, vilde være fritaget for et stort Ansvar, som nemlig vilde gaae over paa den offentlige Bestillingsmand, navnlig Ansvar for, at denne Afbrænding af Byng paa Roden ikke skulde anrette videre Ulykker. Denne selvsamme Befrielse for et Ansvar kommer jo ikke blot den Mand tildeel, som idag brænder af, men tillige alle de Naboeer, som ere udsatte for at komme

til at stille en Mand paa Brandfogdens Ordre. Der gives altsaa i Almindelighed en Frihed i Veberlag for en almindelig Byrde. Endnu skal jeg erindre, at det ikke vilde være noget indgribende Punkt, om man fandt, at Noget kunde udjævnes dermed, at det paalagdes den Eier, som brænder af, at veberlægge de Folk, der bleve tilfagte af Brandfogden, eller deres Huusbonde den hante Uleilighed. Jeg seer ikke rettere, end at der ligger fuldt saa Meget i Vægtsskaalen for at lade Brandfogden beholde den omhandlede Myndighed, som for at lade den falde bort.

Thalviter: Da dette Lovforslag i det Væsentligste indeholder det Samme som det tidligere, skal jeg indskrænke mig til blot at omtale nogle faa nye Bestemmelser, som ere komne ind i dette. Med Hensyn til § 1 er jeg nemlig med den ældre 1ste Landsstingsmand for 5te Kred (Drejer), enig i, at det er en særdeles heldig Forandring, at man kan bygge saadanne mindre Bygninger som Skure, hvor der ikke er Alsteder, nær ved de engang opførte Bygninger; men jeg kunde ønske, at denne Bestemmelse kunde udvides Noget, saa at det ikke blot gjaldt Bygninger af den Størrelse, der er antydet, 4½ Alen; jeg kunde ikke see nogen Betænkelighed ved, at der blev sagt 6 eller 8 Alen eller endnu høiere naturligtvis under den Forudsætning, at der ikke findes Alsteder i den nye Bygning eller den, som kommer til at ligge den nærmest. Det vil især paa de større Gaarde, men ogsaa iøvrigt paa de mindre ofte afstedkomme Ulempe, naar man savner Staldrum, Materialrum og Sligt nær ved de Bygninger, der staae i Forbindelse dermed. Naar Sagen kommer til et Uvalg, kan dette Punkt bedre blive drøftet, og hvis det da ikke skulde blive optaget, vil jeg tillade mig at stille et Endringsforslag til Udvidelse af den, efter min Mening, særdeles gavnlige Bestemmelse. Hvad § 26 angaaer, som nylig er bleven omtalt, da kan jeg ikke erindre, om det tidligere Lovudkast ikke indeholdt en Bestemmelse ogsaa med Hensyn til Afbrændingen af Rapskalm og andre Ting paa Marken. Det er muligt jeg feiler; men det forekommer mig dog, at det har staaet omtalt i de tidligere Lovudkast, og ialt-